

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от „Т – ОЙЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК 200371514 гр. София, бул. "Цар Борис III" № 215, ет. 10, ап. 12, представлявано от управителя ТТ.П.Т., ЕГН: ***** чрез адв. Г.Д., против наказателно постановление № 368/07.07.2021г. на Д.Т. - началник отдел „Митническо разузнаване и разследване Дунавска“, при Главна Дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в ЦМУ на Агенция „Митници“, с което за нарушение на чл. 116, ал. 1 от ЗАДС, във връзка с чл. 93, ал. 12 от ЗАДС, на дружеството е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 5 000 лв. /пет хиляди лева/, като на основание чл. 107е, ал. 2 от ЗАДС вр. чл. 124. ал. 1 от ЗАДС за стоката - предмет на административното нарушение: 13 340 кг, описана като „Котелно гориво със съдържание на сяра над 0.5%“, дружеството следва да заплати нейната стойност, в размер на 17 902,28 лв. (седемнадесет хиляди деветстотин и два лева и двадесет и осем стотинки). В жалбата си моли съда да отмени наказателното постановление като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и необосновано, както и наличие на предпоставките на чл. 28 от ЗАНН.

РРП не изпраща представител и не взема становище.

Представителят на административно-наказващия орган моли съда да потвърди наказателното постановление.

От събраните по делото доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 21.12.2020год. лицензираният складодържател „Лотус Ойл Трейд“ ЕООД, ЕИК 205140969, в данъчен склад с идентиф. номер BGNSA00470001 в гр. Плевен, издал електронен акцизен данъчен документ (е-АДД) №00000000436 за стока с количество 14 960 килограма, описана като „Тежки горива“, тарифен код по Комбинираната номенклатура на ЕС (КН) – 2710 19 67, и акцизна ставка за хиляда килограма - 400 (четиристотин) лв., съгласно чл. 33, ал. 1, т. 2 от ЗАДС. Получател по е-АДД било вписано дружеството „Т – ОЙЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК 200371514. Към е-АДД № 00000000436/21.12.2020г. бил издаден и Документ за удостоверяване на предназначението на акцизните стоки и точния адрес на мястото на доставка по образец съгласно Приложение 14а към чл. 80а, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове (ДУПАС) № 0000000015/21.12.2020г. В поле „Потребител“ на издадения документ било посочено дружеството - "ЮНАЙТИД БЛУ" ЕООД, ЕИК: 131318190, а за адрес на мястото на доставка бил вписан адрес в с. Левуново, ул. „Яне Сандански“ 1. За „Превозвач“ било посочено дружеството „Т – ОЙЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК 200371514, с превозно средство с ДКН С3074ЕМ. Автоцистерна с рег № С3074ЕМ била одобрена като съд за транспортиране съгласно сертификат No GPS580000068/01.03.2016г., издаден от Началника на Митница Столична.

На 22.12.2020г., чрез използвана от Агенция „Митници“ система за глобално позициониране, поддържана от „Унисофт“ ЕООД, било извършено GPS наблюдение на доставката на тежкото гориво (с предназначение за отопление) от митнически служители в Териториален координационен център при отдел „Митническо разузнаване и разследване Дунавска“, Агенция „Митници“. Установена била липса на данни от GPS устройството на превозното средство с рег. № С3074ЕМ.

С писмо рег. Индекс 32-379821/22.12.2020г. било отправено запитване към „Унисофт“ ЕООД, в качеството му на доставчик на GPS услуги, относно наличието на

данни или причините за липса на такива от GPS устройството на превозното средство. С писмо рег. № 32-1385/04.01.2021г. бил получен отговор, че в тяхната система АССПО не са постъпвали данни за указаното GPS устройство от дата 29.05.2016г.

С писмо рег. № 32-2670/05.01.2021г. била изисквана информация от дружеството „Т-ОЙЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД за причините, довели до липсата на данни от устройството за глобално позициониране, както и всяка друга относима към случая информация. С отговор, вх. № 32-11742/13.01.2021г. по описа на ТД Дунавска била получена информация, че на 21.12.2020г. в уеб модула на „Унисофт“ ЕООД е бил създаден план, дневна задача с датата и целта за осъществяването на превоза, както и че не са били уведомени, че устройството предаващо данни към системите на Агенция „Митници“, не е изправно.

С оглед на горното и след отправено искане до отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна“ с писмо рег. № 32-379827/22.12.2020г. за извършване на контролни действия за установяване получаването на горивото за отопление по е-АДД № 0000000436/21.12.2020г, от проверяващия екип било констатирано доставянето на акцизния продукт, видно от Протокола за извършена проверка № 21BG9910A000336 от 05.01.2021г. Направена била и допълнителна справка в системата БАЦИС, потвърждаваща приключването на е-АДД след осъществената доставка, с посочена дата на получаване на стоката на 21.12.2020г.

От Агенция „Митници“, на основание чл. 40 ЗАНН била изпратена покана до управителя на дружеството „Т-ОЙЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК 200371514, за съставяне на АУАН. На указаната в поканата дата – 02.02.2021г. се явил Т.П.Т., ЕГН: ***** – управител на Т-ОЙЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД.

При така установеното, на основание чл. 40, ал.1 от ЗАНН и на основание чл. 128, ал. 2 от ЗАДС, св. Б.С. съставила срещу „Т – ОЙЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК 200371514 АУАН № 259/02.02.2021г., с който го обвинила за нарушение на чл. 116 ал. 1, вр. чл. 93, ал. 12 от ЗАДС, задължаваща „лицата, собственици или ползватели на транспортните средства и съдовете за транспортиране по ал. 6, да използват глобалната система за позициониране и средствата за измерване и контрол по предназначение в работния им обхват, като осигуряват и следят за тяхната техническа изправност, правилна употреба и непрекъснато предаване на данни към доставчик на GPS услуги“. Актът бил подписан без възражения и предявен на управителя на „Т-ОЙЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Впоследствие Наказващият орган издал обжалваното наказателно постановление, с което наложил на последното горепосочената санкция.

Горната фактическа обстановка се установява от представените с преписката писмени доказателства, приетите такива в съдебно заседание и разпиа на св. Б.С.. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаната в съдебно заседание актосъставител Б.С., тъй като същите са подкрепени от приложените по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Жалбата е допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът констатира, че при съставянето на акта за установяване на административното нарушение и издаване на наказателното постановление не са допуснати твърдените съществени нарушения на процесуалните правила и същите са съобразени с изискванията съответно на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и с разпоредбите на ЗАДС. И двата акта /АУАН и НП/ са съставени от компетентни длъжностни лица.

Налице е единство между отделните части на АУАН и на наказателното постановление. Изложените факти в обстоятелствената част на АУАН и на издаденото въз основа на него НП, съответстват на правната квалификация на деянието, като нарушение на разпоредбата на чл. 116, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС), във връзка с чл. 93, ал. 12 от ЗАДС. Съгласно посочените разпоредби, лицата собственици или ползватели на транспортни средства и съдове за транспортиране по ал. 6, са длъжни да използват глобалната система за позициониране и средствата за измерване и контрол по предназначение в работния им обхват, като осигуряват и следят за тяхната техническа изправност, правилна употреба и непрекъснато предаване на данни към доставчик на G P S услуги“. Съответно неспазването на описаното изискване се наказва съгласно чл. 116, ал. 1 от ЗАДС с имуществена санкция в размер от 5000 до 10000 лв.

В АУАН, а в последствие и в наказателното постановление, нарушението е описано пълно и ясно, като са посочени всички елементи от обективната страна на състава му, както и допълнителните относими към него обстоятелства, като така била осигурена възможност на нарушителя да разбере за извършването на какво конкретно нарушение е ангажирана административно-наказателната му отговорност, респективно да организира пълноценно защитата си, което и сторил в съдебното производство.

Безспорно от доказателствата по делото става ясно, че на 21.12.2020г. при транспортиране с автоцистерна с рег. № С3074ЕМ на стока – 14 960 килограма, описана като „Тежки горива“, код по Комбинираната номенклатура на ЕС (КН) – 2710 19 67. от данъчен склад на „Лотус Ойл Трейд“ ЕООД в гр. Плевен, до потребител с точен адрес на мястото на доставка - „ЮНАЙТИД БЛУ“ ЕООД, с. Левуново, „Т – ОЙЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК 200371514, не е използвало глобалната система за позициониране и средствата за измерване и контрол по предназначение в работния им обхват, като осигурява и следи за тяхната техническа изправност, правилна употреба и непрекъснато предаване на данни към доставчик на GPS услуги, в нарушение на чл. 93, ал. 12 от ЗАДС, с което е осъществило състава на чл. 116, ал. 1 от ЗАДС. За този курс дружеството е следвало да използва глобалната система за позициониране и непрекъснато подаване на данни към доставчика на GPS-услугата. От събраните по делото доказателствата се установи по несъмнен начин, че състава на нарушението по чл. 93, ал. 12 от ЗАДС е осъществен от обективна страна от „Т – ОЙЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД.

Без всякакво съмнение, правната норма, сочена като нарушена от превозвача, възлага отговорността за осигуряване и следене за техническа изправност на GPS-устройството, правилната му употреба и непрекъснатото предаване на данни към доставчика на GPS услуги, на превозвача, използващ глобалната система за позициониране, при транспортиране на посочените от закона енергийни продукти. По какъв начин ще постигне този резултат съответният превозвач, в конкретния случай „Т – ОЙЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и какви реални действия ще предприеме за спазване на изискванията на чл. 93, ал. 12 от ЗАДС, е въпрос на вътрешна организация и мерки за ефективен контрол.

Съдът намира, че в настоящият случай са налице всички елементи от обективната страна на състава на нарушението, за което била ангажирана отговорността на „Т – ОЙЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Безспорно дружеството притежавало сертификат за одобрен съд за транспортиране на маркирани енергийни продукти, издаден за автоцистерна с рег. № С3074ЕМ, по смисъла на чл. 93, ал. 8 от ЗАДС, съгласно сертификат № GPS 580000068/01.03.2016г. издаден от Началника на Митница

Столична. За да получи този сертификат, дружеството инсталирало на автоцистерната GPS-устройство, което предоставяло данни за местоположението на транспортното средство до Автоматизирана система за съпровождане на подвижни обекти /АССПО/, с осигурен достъп до данните на Агенция Митници и доставчика на услугата – "Унисофт"ЕООД гр.София. Установи се по несъмнен начин, а и не се оспорва от страните, че за посочения превоз на 14 960 кг, описано като „Котелно гориво със съдържание на сяра над 0.5%", в качеството на превозвач, „Т – ОЙЛ БЪЛГАРИЯ" ЕООД, осъществило доставката дос. Левуново, „ЮНАЙТИД БЛУ“ ЕООД с процесното превозно средство – автоцистерна, с рег. № С3074ЕМ. През периода на този превоз обаче, от GPS устройството, монтирано на извършващата превоз автоцистерна не предавало данни за местоположение.

На следващо място, съдът счита направените възразения относно присъдената равностойност за липсващото гориво в размер на 13 340 кг. за неоснователни. Правилен, обоснован и законосъобразен е изводът на наказващият орган, че задължително следва да се приложи разпоредбата на чл. 107е ал. 2 вр. чл. 124, ал. 1 от ЗАДС и да се присъди дружеството жалбоподател да заплати сумата в размер на 17 902, 28 лв., представляваща стойността на стоката предмет на административното нарушение. На основание чл. 124, ал. 1 от ЗАДС – стоките – предмет на нарушението по чл. 116 от ЗАДС се отнемат в полза на държавата, независимо чия собственост са. Видно от приложените по делото доказателства и по конкретно протоколи за извършени проверки - №21BG9910A025031/11.06.2021г. и №21BG9910A025445/14.06.2021г., опис на иззетите акцизни стоки към протокол за извършена проверка №21BG9910A025031/11.06.2021г и протокол за оставени на съхранение веществени доказателства № 21BG9910A025031/11.06.2021г при проверката се установява по несъмнен начин, че на мястото на доставката са налични само 1620 кг. тежко гориво от общият размер на доставката – 14 960 кг. А относно твърдяното от жалбоподателя, че стоката е продадена и затова не е налична към момента на проверката, е обстоятелство което не противостои на разпоредбата на чл.107е, ал.2 от ЗАДС, вр.чл.124 ал.1 от ЗАДС. Следователно за липсващата част, която е в размер на 13 340 кг., следва да бъде присъдена стойността, определена по пазарната цена, което наказващият орган правилно е направил съгласно протокол № 23/05.04.2021г. към АУАН № 259/02.02.2021г. и разпоредбата на чл. 107е ал. 2 вр. чл. 124, ал. 1 от ЗАДС.

Що се касае за доводите, че в АУАН и НП не са отбелязани датата и мястото на установяване на нарушението, то същите са неоснователни. В наказателното постановление е описано, че процесното дружество е наказано за това, че при посочения превоз, извършен на 21.12.2020г. на акцизна стока не е следяло за непрекъснато предаване на данни към доставчик на GPS услуги – задължение, регламентирано в чл. 93, ал. 12 от ЗАДС. В този смисъл маршрутът на превозваното гориво е описан в пътен лист №687945 и товарителница серия М №405744, а именно Плевен – Левуново. В този смисъл е и издаденото Приложение 14а към чл. 80а, ал. 1 от ППЗАДС, удостоверяващо точния адрес на мястото на доставката на акцизните стоки. В този смисъл описаното в АУАН и НП е обосновано и в съответствие със закона. Следва да се приеме, че не е допуснато съществено процесуално нарушение, което да наруши правото на защита на наказаното лице.

По въпроса за наложеното наказание, същото е в рамките на предвидената санкция в разпоредбата на чл. 116, ал. 1 от ЗАДС. Наложено е административно наказание – имуществена санкция, която съответства на тежестта на нарушението и на

подбудите за извършването му – към минимума на предвиденото.

Досежно доводите на жалбоподателя за маловажен случай, съдът счита, че в конкретното нарушение не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Както се установи, в продължение на 4 години са извършвани превози на акцизна стока без връзка със GPS системата. От друга страна извършеният превоз, въпрос на настоящата проверка е с маршрут от гр. Плевен до с. Левуново. Разстоянието, което е изминато, както и голямото тегло на товара, както по отделно, така и в съвкупност обуславят наличието на висока обществена опасност. Както за този превоз, така и за извършваните в предходните 4 години, митническите органи не са имали достъп до проследяващата система, респ. е било осуетено проследяването на доставките от митническите органи и по конкретно за доставката извършена на 21.12.2020г. Още повече, че става въпрос за търговия и транспортиране на голямо количество акцизна стока, която според приложения пътен лист е 14 960 кг.

Предвид тези обстоятелства, настоящия състав на съда намира, че не са налице предпоставките на чл. 28 ЗАНН вр. чл. 93, т. 9 НК за определяне на случая като маловажен.

Изложеното до тук се подкрепя и е в съответствие с наложилата се съдебна практика. В този смисъл са и постановените решения на АдмС Русе по КАНД:

№ 92/05.05.2021 г. г., №157/14.06.2021 г., №190/07.07.2021 г. Същите обуславят извода, че извършеното нарушение по чл. 93, ал. 12 е формално и общественоопасните последици от него възникват и се изразяват в самото му извършване. Същите намират изразение в това, че митническите органи са поставени в обективна невъзможност да осъществят законоворегламентирания контрол по движението на акцизната стока. На следващо място при анализ на чл. 107е, ал. 2, касационната инстанция приема, че посочената разпоредба е приложима при липсващи или отчуждени стоки, а когато стоката не е налична, то следва да бъде присъдена стойността и. Именно в тази хипотеза попада предметът на настоящия спор и това подкрепено от приложенияте по делото писмени доказателства. В този смисъл присъденото заплащане на липсващото гориво в размер на 17 902,28 лв. се явява законосъобразно и правилно.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал.1 ЗАНН, съдът